

Forfatter: Pram, Christen Henriksen

Titel: BREV TIL: von Warnstedt, Hans Wilhelm FRA: Pram, Christen Henriksen (1787-10-30)

Citation: Pram, Christen Henriksen: "BREV TIL: von Warnstedt, Hans Wilhelm FRA: Pram, Christen Henriksen (1787-10-30)", i *Breve fra C. H. Pram til H. W. von Warnstedt og Skuespildirektionen 1778-1791*, Det Hoffensbergske Etabl., s. 18. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991717-000-shoot-L0019917170000012.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra C. H. Pram til H. W. von Warnstedt og Skuespildirektionen 1778-1791

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kbhvn.d. 30. Ocb. 1787.

Høyvelbaarne Hr. Kammerherre.

Mueligt i det mindste er det, at saavel vort Hot som dets s. 19høye Giest¹⁾ med Fornøyelse saae en veldrejet Compliment i Form af en Prolog tilvejebragt foran Skuespillet i Aften.²⁾ Mueligt, at man modtog saadan en Ting, men ogsaa mueligt at man ingen vilde give, om man have (sic!) Aars Kald og Varsel, hvo veed de Cabinets-Forstaaelser; at frembringe en velsnoet saadan Tingest i nogle Timer er maaskee derimod reent umueligt; men vist er det, at, om alle versificerende Genier fra Homer til Otto Tønsberg³⁾ vare her samlede, saa blev der intet af, om de alle, overtydede hos sig om Umueligheden, lode være at prøve paa at overvinde den.

Hoslagt følger et Forsøg til en Prolog, som skulde indeholde den omtalte Hilsen til Hans svenske Majestæt. Hvis det er vanskeligt i nogle Timer at frembringe en saadan Klump gode Vers, da er det uden Tvivl umueligt for Digteren selv at prøve og veje s. 20i saa kort Tid sine Verses Værd. Det gjør en anden dertil competent Mand i et Øjeblik.

Uagtet jeg synes, at mine gesvindt frembragte Vers ere ret gode, er det ej allene mueligt, at de ikke ere det, men at jeg selv inden 24 Timer vil see, hvad jeg endnu ikke kan, at de intet due. De dømme.

Skulde det nu hende sig, at min Prolog virkeligen var brugelig ∴ over det middelmaadige, og skulde D. H. ikke forud vide, at man intet sligt vilde have eller Kong Gustav skulde rejse i Dag eller ikke komme i Comedien i Aften, saa vilde den vel, da der ingen Tid er at give bort, være at bringe i Brug paa følgende Maneer.

Man maatte strax lade den afskrive med en fremmed Haand, thi min maa ikke kjendes, om det skulde gaae ind igen, og flye Schwartz (sic!) eller, om han ikke kan, da Preisler¹⁾ eller Rosing at lære. Det er dog ingen Sag for øvede Skuespillere at lære den i nogle Timer! — Derpaa maatte man forevise den ved Hoffet, om den der ikke skulde falde igiennem.

Om nu en af de gode Venner læser et Par Timer forgjæves! Jeg har da arbejdet i Nat forgjæves. — At den maatte reciteres i en smuk Decoration og i en smuk, jeg mener vel endog græsk Dragt, dog maaskee nej — forstaaer De bedre end jeg.

Den maatte vel og trykkes, om den blev brugt, men den maatte da sendes til Schultz Bogtrykkeri inden Klokken 11, da skal jeg sørge for Resten.

Om nu og Hr. Kherren kiender min Haand, min Stil osv., saa forbydes det dog herved D. H. førend Tingestens Antagelse at vide, hvem jeg er. Jeg er saalænge aldeles anonym og endda kun kiendt af Dem for efter Deres Raad og Anviisning at rette lidt paa Baggetellen, hvor fornøden giøres og mueligt er. Jeg vil for Resten slet ikke være kiendt.

s. 21Det maatte, synes mig, om Tingen blot er passabel, ∴ som sagt meere end middelmaadig, være en behagelig Surprise fra alle Sider at imodtage Gustave og i denne Snup med noget for ham.

Tilgiv min fortroelige udjaskede Raisonnering.